

ΕΤΟΣ 62ον

27 Ιουλίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3191)

ΕΛΘΕ, ΧΡΙΣΤΕ, ΤΟ ΦΩΣ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, γίνεται λόγος γιά τήν ἴαση δύο τυφλῶν καί ἐνός κωφοῦ δαιμονισμένου ἀπό τόν Κύριό μας.

Κραυγή ἰκεσίας

«Ἐβήσαν ἡμᾶς...», κραυγάζουν δύο τυφλοὶ ἄνθρωποι κοντά στό σπίτι πού βρισκόταν ὁ Ἰησοῦς καί μάλιστα προσθέτουν στήν ἰκεσία τους τήν ἀναφορά στό γενεαλογικό του δένδρο: «οἰέ Δαυίδ», πού σημαίνει ὅτι ἦταν ἐνήμεροι γιά τό πρόσωπο στό ὁποῖο ἀπευθύνονταν.

Πρόκειται γιά μιά κραυγή ἀπειρου μήκους, ὕψους, πλάτους, βάθους· μιά κραυγή πού διαρρέει ὑπόρητα καί τόν κόσμο καί τίς ἐποχές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: ἦρθε ὁ Θεός πού ἀνέκαθεν ἐναγωνίως περίμενε ὁ ἄνθρωπος. Μιά ἀγῶνιά πού «ἀναπαμό δέν εἶχε» κατά τό λόγο τοῦ ποιητῆ, μιά ἀγῶνιά πού ἀνθρωποπαθῶς μιλώντας, εἶχε καί ὁ Θεός: σά νά «βιαζόταν» νά πάρει σάρκα, νά φέρει τή θνητή ἀνθρώπινη φύση, κατακρίνοντας τή δική μας ἀμαρτία στή δική του ἀναμάρτητη σάρκα καί νά ἔρθει νά μᾶς συναντήσει.

Εἶναι ἡ κραυγή αὐτή πού ἔδωσε τό φῶς καί σέ ἄλλους, ἔβγαλε δαιμόνια ἀπό βασανισμένες ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, ἀνέστησε νεκρούς, ἰάτρεψε ἀναπήρους, χάρισε τήν υἰγεία σέ ἀσθενεῖς καί τή σωματική ρώμη σέ παραλίτους.

Στήν ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ ἂν πιστεύουν ὅτι μπορεῖ νά κάνει κάτι τέτοιο, ἐκεῖνοι ἀπαντοῦν χωρίς δισταγμό «ναί Κύριε». Τότε καί Ἐκεῖνος τοὺς θεραπεύει λέγοντας: «ἄς γίνει σέ ἐσᾶς σύμφωνα μέ τήν πίστη σας». Ἐννοεῖ σύμφωνα μέ τήν πίστη σας στό Πρόσωπό μου. Τό κυριώτερο ὅμως εἶναι ὅτι μαζί μέ τό αἰσθητό φῶς βρῆκαν καί τό Φῶς τῆς Ἀλήθειας, τό νοντό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ ἄλλῳστε ἀπευθύνθηκαν πρὸς Αὐτό εὐθύς ἐξαρχῆς. Στήν αὐστηρή μάλιστα ἐντολή τοῦ Χριστοῦ νά μή διαδώσουν τό θαῦμα, προφανῶς γιά νά μή γίνεται γνωστός πρόωρα ὁ Κύριος (Τρεμπέλλας), ἐκεῖνοι δέν ἔκαναν ὑπακοή καί διαφήμισαν Αὐτόν διά τοῦ θαύματός του σέ ὅλη ἐκείνη τήν περιοχή.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ὁ Χριστός θεραπεύει κάθε ἀσθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνέωχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμῆσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὅρατε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ, ἐξεληθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὄλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κόμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπειῶν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἄναηγοικά δέν μπορεί ὁ ἄνθρωπος πού ζεῖ τόν Χριστό, πού ζεῖ μέσα στό ἀναστημένο Σῶμα του, τὴν Ἐκκλησία, νά μὴν τό ὁμολογεῖ, νά μὴ ἴξει μέ τό στόμα καί νά μὴν πράττει μέ τό σῶμα αὐτό πού ζεῖ ἡ καρδιά. Δέν μπορούμε νά μὴν ὁμολογήσουμε μέσα στή θεία Λειτουργία καί ἐφόσον ἔχουμε κοινωνήσει, ὅτι δέν «εἶδομεν τό Φῶς τό ἀληθινόν». Ἡ χαρά καί τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν μπορούν νά κρυφτοῦν γιατί εἶναι δικά του.

Κωφός δαιμονιζόμενος

Κωφός δαιμονιζόμενος ἦταν ὁ τρίτος ἰαθεῖς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ὑπάρχει κώφωση πλόγω φυσικῶν αἰτίων. Ὑπάρχει ἐπίσης κώφωση ὑστερική, προερχόμενη δηλαδή ἀπό νευροψυχική διαταραχή. Ὑπάρχει καί κώφωση πνευματική.

Τό Εὐαγγέλιο ἐδῶ μᾶς μιλάει γιά κάποιον πού εἶχε χάσει τὴν ἀκοή του πλόγω δαιμονίου. Ὁ δαίμονας τοῦ εἶχε στερήσει τὴν ἀκοή. Ὁ Κύριος ἐκβάλλει τό δαιμόνιο καί ὁ μέχρι τότε κωφός ἀρχίζει καί ἀκούει καί μιλάει. Θαύμασαν οἱ παρευρισκόμενοι, ὁμολογώντας τὰ πρωτόγνωρα γεγονότα, τὰ θαυμαστά πού γιά πρώτη φορά ἐβλήσαν.

Ἐξαίρεση ἀποτελοῦν οἱ Φαρισαῖοι, οἱ ὁποῖοι κινούμενοι ἀπό φθόνον, προφανῶς καί γιά τὴν ἀνερχόμενη δημοτικότητα τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνο ἀπίστησαν, ἀλλὰ ἀπέδωσαν τό θαῦμα στόν Σατανᾶ. Ἐδῶ ἔχουμε νά κάνουμε μέ πνευματική κώφωση ἡ ὁποία τοὺς φθάνει μέχρι νά βλασφημήσουν καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Γιατί αὐτό εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: τό θεϊκό νά τό ἴνε σατανικό. Εἶναι ἡ ἁμαρτία πού δέν θά συγχωρεθεῖ στόν αἰῶνα σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ (Λουκ. 12, 10). Ἡ ἁμαρτία αὐτή ἀφορᾷ σέ ὄλους ἐκείνους πού ἐθελοῦσια συκοφαντοῦν τίς φανερές ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ἐπροχώρησε ὁ Ἰησοῦς καί τόν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζαν, «Ἐλέησέ μας, υἱέ τοῦ Δαυΐδ». Μόλις δέ ἔφθασε εἰς τό σπίτι, ἦλθαν εἰς αὐτόν οἱ τυφλοί καί ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέγει, «Πιστεῦτε ὅτι ἔχω τήν δύναμιν νά κάνω αὐτό πού ζητᾶτε;». Λέγουν εἰς αὐτόν, «Ναί, Κύριε». Τότε ἄγγιξε τά μάτια τους καί εἶπε, «Σύμφωνα μέ τήν πίστιν σας, ἄς γίνῃ». Καί ἄνοιξαν τά μάτια τους καί εἰς αὐστηρόν τόνον τοὺς παρήγγειλε ὁ Ἰησοῦς καί τοὺς εἶπε, «Προσέχετε, κανείς νά μή τό μάθῃ». Αὐτοί ὁμως μόλις ἐβγήκαν, τόν διεφήμισαν εἰς ὄλην τήν χώραν ἐκείνην. Ἐνῶ αὐτοί ἔβγαιναν, τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βωβόν δαιμονισμένον. Καί ἀφοῦ τό δαιμόνιον ἐκδιώχτηκε, ἐμίλησε ὁ βωβός. Καί ἐθαύμασε ὁ κόσμος καί ἔλεγεν, «Τέτοια πράγματα δέν ἐφάνησαν ποτέ εἰς τό Ἰσραήλ». Οἱ δέ Φαρισαῖοι ἔλεγαν, «Εἰς τό ὄνομα τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων βγάζει τά δαιμόνια». Καί περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὄλας τάς πόλεις καί τά χωριά καί ἐδίδασκε εἰς τάς συναγωγάς των καί ἐκήρυτε τό εὐαγγέλιον περὶ τῆς βασιλείας καί ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καί κάθε ἀδυναμίαν τοῦ λαοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

tos. Ἐκείνους πού ἔχουν πωρωθεῖ καί δέν ὑπάρχει πλέον ἐλπίδα νά μετανοήσουν. Θυμίζει ἡ κατάστασή τους, ἄς ποῦμε, κάτι ἀπό τό ἄτρεπτο τῶν δαιμόνων.

Πνευματικές ἀσθένειες καί θεραπεία τους

Ἡ τυφλότητα καί ἡ κώφωση, συνεπῶς, δέν ἀποτελοῦν μόνο φυσικές ἀσθένειες, ἀλλῆ καί πνευματικές, πού σημαίνει κάτι ἀπείρως βαρύτερο. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί σύσσωμη ἡ ἐκκλησιαστική Παράδοση, μᾶς λένε τό γνωστό «νοῦς ὄρᾳ καί νοῦς ἀκούει». Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐκουσίως συγκατατίθεται στίς ὑποβολές τῶν παθῶν καί τῶν δαιμόνων «χαλαίει ἡ ἀκοή τοῦ νοός του» (γέροντας Ἰωσήφ ὁ σπηλαιώτης καί ἡσυχαστής) καί τότε πηλανιέται. Πορεύεται στό σκοτάδι καί τά ἀληθῆ ἐκλαμβάνει ὡς ψευδή καί τά ψευδή ὡς ἀληθῆ.

Μέ τήν ἐκκλησιαστική ζωή, δηλαδή μέ τή νηστεία, τήν προσευχή, τήν ἐξομολόγηση καί τήν τακτική καί ἀκώλυτη συμμετοχή του στό ποτήριον τῆς Ζωῆς, ἡ ἐσωτερική αὐτή ἀκοή «σύν τῷ χρόνῳ» θεραπεύεται καί ὁ ἄνθρωπος γεύεται τόσο τίς ἐπιπνεύσεις καί τοὺς γλυκασμούς τῆς θείας Χάριτος, ὅσο καί τά δηλητηριώδη δῆγματα ὄφρων καί σκορπιῶν, δηλαδή τόν πόλεμον τῶν παθῶν καί τῶν δαιμόνων. Μέ τή συνεχῆ ἐναλλασσόμενη τῶν πνευματικῶν αὐτῶν καταστάσεων, φωτός-σκότους, καύσωνος-δρόσου καί ψύχους-θέρμης, ἐνηλικιώνεται, βγαίνει ἀπό τήν κατάστασιν τῆς ἀμάθειας, τῆς τύφλωσης καί τῆς κώφωσης, ἐνώνεται μέ τόν Χριστό, λαμπρύνεται, καλλύνεται, φωτίζεται καί θέλει ὅλοι οἱ πηλοσίων του ἄνθρωποι νά δοῦν καί νά βροῦν καί αὐτοί τό ἀληθινόν Φῶς, πού αὐτός ὁμολογεῖ καί ταυτόχρονα μεταδίδει.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

27 Ιουλίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
† Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 27-35.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Αὐγούστου, Η΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

ΘΕΟΜΗΤΩΡ, τοῦ ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα (λόγοι στή Γέννηση, τόν Εὐαγγελισμό καί τήν Κοίμηση· μέ εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΘΕΟΤΟΚΟΣ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκνοῦ (ὀμιλία στή Γέννηση καί τρεῖς ἐγκωμιαστικοί λόγοι στήν Κοίμηση· μέ εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ, (Καθηγ. Ἄνδρέα Θεοδώρου), κείμενο καί μετάφραση. Ἐγκόλπιο σέ πολυτελή ἔκδοση (σx. 10x14, σελ. 168).

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου) 98 κηρύγματα γιά τή Μικρή καί Μεγάλη Παράκληση καί τά ἁγιογραφικά καί ψαλμικά ἀναγνώσματα τους.

«ΧΡΥΣΟΠΛΟΚΩΤΑΤΕ ΠΥΡΓΕ», (Καθηγ. Ἄνδρέα Θεοδώρου), κείμενο, μετάφραση καί σχολιασμός τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (σx. 14x21, σελ. 120).

ΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ, (Μητρ. Φθιώτιδος Νικολάου). Οἱ ἱερέες ἐμφανίσεις τῆς Παναγίας σέ Ἁγίους, οἱ ὀλοφάνερες παρουσίες της στούς πιστούς.

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΑ, (Μητρ. Κορίνθου Παντελεήμονος Καρανικόλα, †). Ὄνόματα, ἐπώνυμα, προσαγορεύματα γιά τήν Θεοτόκο Μαρία (σx. 20x26, σελ. 444).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr